

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Confessio, Missae praeambulum, devote recitanda. 17

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

I Cor. II. & perditio non dormitat. Probet (inquit Paulus) se ipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat. Qui enim manducat & bibit indigne, iudicium sibi manducat & bibit, non dijudicans Corpus Domini. Atque ideo (ut subdit) inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. Nam, si nos ipsos dijudicarem, non utique iudicaremur.

CAP. X. *Arguuntur, qui polluta mente ad Altare Domini accedunt.*

Math. 7. **T**erret, nec immerito, nos sermo Domini-
cus, qui vetat nos sanctum dare canibus, & margaritas nostras projicere ante porcos; quum quosdam leviculos Sacerdotes, illotis manibus pedibusque (ut in proverbio est,) audacius in hæc sacratissima mysteria, quam in prophana, irrumperere comperimus. Quales sunt, qui humano affectu tantum, & potius ex more quam devotionis ardore, ad Altare accedunt; quorum polluta est & mens & conscientia; quos merito horrendum Evangelii exemplum (quod Joannis 13 legimus in hæc verba: Et postquam accepisset buccellam, introivit in eum satanas; & cætera quæ sequuntur) ad meliorem vitæ frugem, altioremque tanti mysterii contemplationem, revocaret.

CAP. XI. *Revidenda Missalia ac Breviaria.*

Peculiariorum Missarum argumenta, recens præter veterum institutionem inventa, etiam Patribus displicuerunt; quod tantum mysterium pro affectu cujuslibet tractari non debeat. Profas indoctas, nuperius Missalibus cæco quodam iudicio inventas, prætermittere per Nos liceret. Videbimur ergo operæ precium facturi, si Missalia perinde atque Breviaria pervideri curemus, ut, amputatis tantum superfluis & quæ superstitiosius inventa videri possint, ea tantum, quæ dignitati Ecclesiæ & priscis institutis consentanea fuerint, relinquantur.

CAP. XII. *Quæ omitti aut decurtari vel Organorum vel Cantorum concentu haud debeant.*

Iam & illud non recte fit in quibusdam Ecclesiis, ut, ob Cantorum & Organorum concentum, omittantur aut decurtentur ea quæ sunt præcipua. Cujus generis sunt, recitatio verborum Prophetiarum aut Apostolicorum quam Epistolam vocamus, Symbolum fidei, Præfatio quæ & gratiarum actio, atque precatio Dominica. Quamobrem hæc tota distinctissime ac intelligibiliter, uti cætera omnia (si tamen non levis decurtandi causa subit) decantentur. Sit quoque cantus, quo Presbytero respondetur, æqualis, nec præcipitatus.

CAP. XIII. *Quemadmodum Missa legendæ.*

Qui legit Missam, cum reverenda modestia, clare, distincte, & exerte, legat omnia usque ad Canonem; ut, qui audiendi sacri causa adstat, quod legitur, intelligat, atque ad pietatem excitetur.

CAP. XIV. *Quid post elevationem Eucharistiæ agendum.*

Post Elevationem consecrati Corporis ac Sanguinis Domini, in nonnullis templis canunt Antiphonas pro pace, aut contra pestilentiam & mortalitatem; cum potius tum videretur silendum, & ab omni populo mortis Dominicæ commemoratio habenda, prostratisque humi corporibus, animis in cælum erectis, gratiæ agendæ Christo Redemptori, qui nos Sanguine suo lavit, morteque redemit. Cantiones vero illæ contra mortalitatem seu eladem, aut pro pace, satius post finitam Missam canuntur. Quæ ut ad Deum dirigantur, excerptæ ex Canonica Scriptura plus placuerint; quales sunt Antiphonæ, Media vita; ac, Da pacem Domine; & similes: sic tamen, ut illis etiam, quæ gloriosæ Virgini Matri dicatæ sunt, suus honos ac locus servetur.

CAP. XV. *Organorum melodia, quemadmodum temperanda.*

Organorum melodia in templis sic adhibebitur, ne lasciviam magis quam devotionem exitet, neve, præter hymnos Divinos ac cantica spiritualia, quicquam resonet ac præsentet.

CAP. XVI. *Singulis Dominicis diebus, quæ ipsis peculiariora sunt, Officia dicenda.*

Mos inolevit non admodum improbandus, ut diebus Dominicis, toto ferme anno, Officium Missæ vel de sacrosancta Trinitate, vel de Spiritu sancto, dicatur. Nobis satius videtur, ut, quæ prisca Ecclesiæ singulis Dominicis peculiariora fecit, observentur. Quod si illorum loco alia usurpanda erunt, videbitur, quod de Resurrectione Domini est, diei Dominico magis convenire; quod dies illa potissimum Resurrectioni dedicata sit. Neque ignoramus, non absque causa Concilio Triburiensi constitutum, ne, propter Missas peculiariores, Missa, quam de feria vocamus, prætermittatur.

CAP. XVII. *Confessio, Missæ præambulum, devote recitanda.*

Confessio illa, Missæ præambulum, devote cum ministris, uno aut pluribus vicissim

Ephesi. 5.

De Conf. dist. 3. Sabbato. 1. 2. de feriis.

Ex Con. Tribur. 1. 2. de eccles. Miss.

ciffim confitentibus, ac Sacerdotis abfolutionem in verbo Chrifti, plena pœnitentis cordis erga Dei pietatem fiducia, recipientibus, recitanda. Ad omnes enim, Sacro adfantes, ea abfolutio refertur, ut digne tantis myfteriis valeant interefle. Quamobrem, dum hæc fiunt, non fit minifter accendendis luminaribus, aut aliis mentem avocantibus, (quæ prius facta oportuit,) intentus.

CAP. XVIII. *Cur Sacerdos in Altari miniftrum habeat.*

NEc fine magna ratione in Concilio Toletano conftitutum fuit, ut habeat quifque, canens Deo atque facrificans, poft fe vicini folaminis adjuvorem, ubi temporis, loci, five Cleri copia fuffragatur; idque propter morbos & calus diverfos qui occurrere poffunt; quo is, qui impleturus Officia accedit, fi aliquo cafu turbatus vel in terram elifus fuerit, à tergo femper habeat, qui ejus vicem & Officium intrepidus exequatur. Aliis in fuper Canonibus cavetur, ne Presbyter, nifi duobus teftibus præfentibus, celebret. Quæ decreta in quam defuetudinem abierint, in aperto eft; nimirum Presbyteris frequenter celebrantibus, talibus tantum adhibitis, qui vix ipfi refpondere, nec, quid agatur, fciant.

CAP. XIX. *Omnis cultus Divinus fuma cum veneratione peragendus.*

IN fuma, cultus Divinus, quem Sacerdos in domo Dei exhibet, debita cum veneratione peragendus eft, ut & Deo gratus fit, & infipientibus placitus; qui confiderantes non folum inftuat, fed & reficiat. Monet fiquidem diviniffimus Paulus, ut omnia nofta ordinate ac honefte fiant; ac acerrime increpat Corinthios, quod irreverenter convenirent in unum, ad cœnam Domini manducandam.

CAP. XX. *De vita ac moribus Clericorum.*

NVnc, de vita ac moribus, paucis videamus. De vita inftituenda, fic præcepit Paulus, nedum Clericis, fed omnibus Chriftianis: Mortificate, inquit, membra veftra quæ funt fuper terram; fornicationem, immunditiam, libidinem, concupifcentiam malam, & avaritiam, quæ eft fimulacrorum fervitus; propter quæ venit ira Dei in filios diffidentia. Nunc autem deponite & vos omnia, iram, indignationem, malitiam, blaſphemiam de ore veftro, expoliantes vos veterem hominem cum actibus fuis, & induentes novum, eum qui renovatur in agnitionem fecundum imaginem ejus qui creavit illum, qui eft omnia & in omnibus Chriftus. Induite verò vos ficut electi Dei,

fancti & dilecti, viſcera miſericordiæ, benignitatem, humilitatem, modeftiam, patientiam. Super omnia autem hæc, charitatem habete; quod eft vinculum perfectionis; & grati eftote: verbum Chrifti habitet in vobis abundanter. In omni fapientia docentes & commonentes vosmetipfos, in Pfalmis, hymnis & canticis fpiritualibus, in gratia cantantes & pfallentes in cordibus veftris Deo. Omne quodcunque facitis, in verbo aut opere, omnia in nomine Domini noftri Iefu Chrifti, gratias agentes Deo & Patri per ipfum. Non ad oculum fervientes, quaſi hominibus placentes, fed in ſimplicitate cordis, timentes Deum. Quodcunque facitis, ex animo operamini, ficut Domino, & non hominibus. Orationi inftate, vigilantes in ea in gratiarum actione. Sermo vefter femper in gratia fale fit conditus; ut ſciatis, quomodo oporteat vos unicuique refpondere. Omnis autem fermo malus ex ore veftro non procedat: fed, fi quis bonus, ad ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus. Et nolite contriftare Spiritum ſanctum Dei. Modeftia veftra nota fit omnibus hominibus. De cætero, quæcunque funt vera, quæcunque pudica, quæcunque juſta, quæcunque ſancta, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ, fi qua virtus, fi qua laus diſciplinæ; hæc cogitate; & Deus pacis erit vobifcum.

CAP. XXI. *Ob quam cauſam Clerici male audiant, ac puniantur.*

OLim Clericis, hæc Apoſtolica præcepta tenentibus, pax ſuper illos erat. Quo ergo non tantum vinea, fed & vineæ cultores facti funt in direptionem? Ecce (inquit Ezechiël, ad Hieruſalem verba faciens) hæc fuit iniquitas Sodomæ, fororis tuæ; ſuperbia, ſaturitas panis, & abundantia, & ocium ipſius & filiarum ejus; & manum egeno & pauperi non porrigebant, & elevata funt; & fecerunt abominationes coram me; & abſtuli eas, ficut vidifti.

CAP. XXII. *Præcipua cauſa omnis mali tres.*

PRæcipua ergo cauſa omnis mali funt, factus, luxus, & avaritia; à quibus Clerici potiffimum male audiunt.

CAP. XXIII. *Ambitionem ac faſtum Clericali officio maxime repugnare.*

VT omnem ambitionis radicem Chriftus difcipulorum cordibus eximeret, parvulum in medio illorum ſtatuit, deque primatu certare prohibuit. Qui major (inquit) eft in vobis, fiat ſicut junior; & qui præceſſor eft, ſicut miniſtrator. Nam quis major eft? qui recumbit? an qui miniſtrat? nonne qui recumbit? Quis vero ignorat, Clericum in medio Eccleſiæ eſſe

Ephes. 5.

Coloſſ. 3.

Col. ult.

Philip. 4.

Galat. ult.

Iſa. 3.

Exec. 16.

Matt. 23.

Luca 22.